

SOMEWHERE, MY LOVE

Eenakter

door

C.L. VAN BEVELAND

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SOMEWHERE, MY LOVE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.L. VAN BEVELAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN + BESCHRIJVING:

Johan van der Waard - man van ongeveer 40 jaar. Vermoeid en op van de zenuwen.

Bart van Kalmthout - even oud als Johan. De rust zelve. Hij laat zich door niets van de wijs brengen, ook niet als de dingen onverklaarbaar zijn.

Jeanet Ainsley - vrouw van Johan, 36 jaar, wulps, spottend maar interessant.

Margriet Goossens - minnares van Johan. Eigenlijk het tegenovergestelde van Jeanet. Ze is volkomen trouw en onzelfzuchtig.

Wachtmeester De Haan - een rustige politieman, maar nu tamelijk uit zijn doen.

DECOR:

Huiskamer. De meest gewone spullen (naar believen).

Johan en Bart zitten bij Johan thuis, ieder in een fauteuil.

Johan: Jeanet zal zo wel thuiskomen. Als je nog wat te zeggen hebt doe het dan nu.

Bart: Niet om het een of ander maar ik vind dat stiekeme gedoe niks. Waarom mag Jeanet het niet horen?

Johan (*gaat verzitten*): Je kent haar niet. Alles wat je te zeggen hebt wordt gelijk door haar met een spottende opmerking afgedaan, tenminste als het een serieus onderwerp betreft.

Bart (*verwonderd*): Moet ik daaruit opmaken dat het tussen jou en Jeanet niet gaat?

Johan (*haalt even de schouders op*): Niet gaan, niet gaan ... 't Is maar hoe je het bekijkt. Ik heb vaak het gevoel dat ze denkt: "Wacht maar, jou neem ik te grazen." Niet dat ze dat ooit zegt, maar toch....

Bart (*schudt het hoofd*): Ik heb haar welgeteld maar twee keer gezien en dan nog heel vluchtig. In ieder geval onvoldoende om een gedegen indruk te krijgen. Maar kan het ook niet een beetje aan jou liggen?

Johan: Ik heb me dikwijls afgevraagd of dat zo is. Eigenlijk is het de eerste keer na zoveel jaren dat we weer eens de tijd hebben om met elkaar te praten. Je bent lang weggeweest. Wil je wat drinken, trouwens?

Bart: Geef mij maar een spa-rood als je dat hebt.

Johan: Zeker heb ik dat. Weet je zeker dat je geen bier of iets dergelijks wilt hebben?

Bart: Nee, een Spa-rood, ik ben nog steeds geheelonthouder.

Johan (*staat op, gaat naar de keuken en komt even later terug met Spa-rood en bier*): Alsjeblieft. Zeg, nou schiet me ineens wat te binnen: vang je nog spinnen voor je kamer? Ik herinner mij dat je vroeger op school beweerde dat je spinnen op het behang gezellig vond.

Bart (*drinkt een slok Spa, grinnikt*): Nee, dat doe ik niet meer.

Johan (*neemt eveneens een slok*): Maar wat ik zeggen wilde, ik had het over Jeanet. Tegen een boezemvriend durf ik er wel over praten.

Bart: Zeg het dan maar. Je moet je verhaal toch aan iemand vertellen.

Johan: Och, een verhaal is het niet zozeer. 't Is meer om je een indruk te geven. Eigenlijk denk ik dat ze op een eigenaardige manier sadistisch is. Als ze lacht, en dat komt vrij vaak voor, is ze niet vrolijk maar meer geheimzinnig, alsof ze me wil treiteren. Toen we zouden gaan trouwen wilde ik weleens wat meer dan een handje en een kusje. Toen ik op een gegeven moment de sluiting van haar jurk los wilde maken kon ik dat ding nergens vinden. Ik werd driftig en vroeg: "Zeg me dan waar dat ding zit." Ze lachte en zei: "Somewhere, my love." Altijd als ik met vragen kwam zei ze, "Somewhere, my love." Ik

verzeker je dat ik dat liedje niet meer horen kan.

Bart (*knikt*): Dat kan ik me voorstellen.

Johan (*komt nu op dreef*): Nogmaals, niemand heeft er erg in, bij mijn weten maar ik verwed er mijn hoofd onder dat ze op zijn minst twee minnaars heeft en dat..... O, daar komt ze.

Jeanet (*komt binnen*): Hé, heb je visite?

Bart (*komt overeind, schudt de hand van Jeanet*): Bart van Kalmthout. Misschien herinnert U zich mij nog wel.

Jeanet: 't Is mogelijk, ik heb het gevoel dat ik U meer heb gezien, maar waar....

Johan: Bart is een oude schoolvriend die langskomt. Ik had hem in een tijd niet gezien.

Jeanet (*lacht*): Ja, ja. Dus jullie zitten aan de drank. Nou, dan ga ik een sherry halen. (*gaat naar de keuken*)

Bart: Ik zou zo zeggen: ze is zeer levendig. Het lijkt eerlijk gezegd of alles meer kleur krijgt, meer inhoud, nu zij erbij is. Johan (*knikt*): Er zijn er meer die dat zeggen.

Jeanet (*komt terug met een sherry*): Zo dan, op de vriendschap. (*klinkt met Bart en Johan en gaat zitten*)

Johan: Waar ben je toch geweest?

Jeanet: O, overal en nergens. (*tegen Bart*) Kent U dat lied "Somewhere, my love?" Dat zeg ik steeds als hij wil weten waar ik geweest ben. (*Johan en Bart kijken elkaar aan*)

Winkels natuurlijk, winkel in winkel uit en zonder iets te kopen. En ergens koffie gedronken. Moet je nog meer weten, schat van me?

Bart (*zit verbaasd te kijken om de onbeschaamdheid van Jeanet*): Ik geloof dat ik het wel eens heb gehoord, ja, maar muziek is niet mijn sterkste punt. Maar als jullie me niet kwalijk nemen dan stap ik weer eens op. Ik kom zo spoedig mogelijk weer eens aan als ik wat meer tijd heb. (*komt overeind*)

Johan (*komt overeind en schudt de hand van Bart*): Tot ziens en kom gauw weer.

Bart: Daar kun je op rekenen.

Jeanet (*is ook opgestaan en geeft Bart een hand*): Tot ziens, dat was kort maar krachtig.

Bart: Tot ziens, mevrouw.

Johan loopt met Bart mee en laat Bart uit. Jeanet is weer gaan zitten en drinkt de sherry helemaal op. Johan komt weer binnen.

Johan (*verontwaardigd*): Zeg, ben je helemaal gek om zo'n toon aan te slaan terwijl er iemand bij is die je nauwelijks kent.

Jeanet (*verveeld*): Ik dacht dat het een oude vriend van je was?

Johan (*gaat zitten*): Van mij, ja, maar jij kent hem eigenlijk niet.

Jeanet: Nou, daar moet hij dan maar zo gauw mogelijk aan wennen.

Jullie hebben zeker over me gepraat of vergis ik me?

Johan (*vlak*): Ik heb gezegd dat je zo wel thuis zou komen, da's alles.

Jeanet (*onverschillig*): Ja, dat zal wel. 't Maakt me trouwens niets uit.

Johan: Zeg, Jeanet, ik heb zin om te praten. Ik geef toe dat ik bang was dat je me zou uitlachen maar om een of andere reden ben ik nu niet bang meer.

Jeanet: Ga je gang.

Johan: Is het je nooit opgevallen dat jij alles van me schijnt te weten terwijl jij alles wat je doet met een soort nevel schijnt te omhullen? Ik vind dat bepaald griezelig.

Jeanet (*lacht*): Zo griezelig is het helemaal niet. Kan ik het helpen dat je voor mij een open boek bent? Je bent zo voorspelbaar als wat. En wat je tweede opmerking betreft: vrouwen zijn mysterieus, dat zou je toch zo langzamerhand moeten weten. In ieder geval bespioneer ik je niet en ik kan het ook niet helpen dat ik een vrouw ben.

Johan: Maar als ik zit te denken weet je bijna altijd precies waaraan, terwijl ik nauwelijks iets van je afweet om het zo eens te zeggen.

Jeanet: Ik heb gezegd dat je een open boek bent en daar blijf ik bij. Je gedachten staan op je gezicht te lezen.

Johan: Kan zijn, maar ik vind het griezelig. Het is net of we constant aan het worstelen zijn. En nou we het er toch over hebben: waar komt die dure ring vandaan, en waar die nieuwe dure kleren die je hebt gekocht? Toch niet van mijn salaris.

Jeanet (*vaag*): Ach, somewhere, my love, ik heb nog een spaarpotje waar jij niet van weet. Ik houd er niet van om van anderen af te hangen, zeker niet van een man.

Johan: Volgende vraag. Toen ik een paar maanden geleden met je in Cornwall was kwam er op een gegeven moment mist opzetten. Toen we aan de wandel waren bedoel ik. Op een gegeven moment was ik je kwijt. Ik heb herhaaldelijk je naam geroepen maar je gaf geen antwoord.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto